

Interview med Ishøjs borgmester, Per Madsen (S), i Ekstra Bladet 1987

Kildeintroduktion:

Danmark fik sin første udlændingelov i 1983. Udlændingeloven af 1983 blev hurtigt døbt verdens mest liberale udlændingelov: Tilhængerne fremhævede, at Danmark med loven fik verdens mest humane asylpolitik, mens kritikere pegede på, at det var for let at komme ind i landet. Det mest markante var en forbedret retsstilling for asylansøgere. Loven indeholdt således også et retskrav på familiesammenføringer for udlændinge, hvilket blev diskuteret meget i årene efter.

Danmarks ratificering af internationale konventioner banede vejen for, at flygtninge i stigende omfang kom til landet. Med 1983-loven i hånden kunne flygtningene søge asyl. Der ankom især flygtninge fra Mellemøsten på grund af Iran-Irak-krigen (1980-88) og konflikten mellem Israel og Palæstina.

Ishøjs borgmester, Per Madsen, fortæller i dette interview i Ekstra Bladet fra august 1987 om, hvordan han oplever, at sammensætningen og kulturen blandt indvandrere i Ishøj har ændret sig i løbet af hans tid som borgmester. Han kritiserer blandt andet den liberale asylpolitik, som ifølge borgmesteren gør det svært at integrere det stigende antal flygtninge, der kommer til kommunen.

Ishøj splittet: Mohammed eller Madsen

Hvis indvandrere ikke, i hvert fald i det ydre, vil tilpasse sig danske forhold, så mener jeg lige så godt, de kan rejse tilbage, hvor de kom fra. Vi kan ikke blive ved med at dæmme op for de problemer, indvandrere og flygtninge med deres anderledes levevis giver os, siger Per Madsen, borgmester i Ishøj kommune, hvor de fremmedsprogede udgør mellem 13 og 14 pct. af indbyggertallet.

Borgmesteren er blevet alvorligt vred over et afslag fra Indenrigsministeriet på en ansøgning om øgede tilskud pga. de mange udlændinge i kommunen, og han vil nu ikke tage imod flere! Der må indføres en kvoteordning, som sikrer ligelig fordeling af udlændinge i landets kommuner.

En tredjedel er arbejdsløse

- Mellem 25 og 30 procent af indvandrere i Ishøj er arbejdsløse, mens det tilsvarende tal for danskere kun er på omkring 6 pct., siger Per Madsen. Flere og flere af indvandrere bruger det sociale system som baggrund for deres dårlige liv, og i hvert fald når de er mellem 45 og 50, går de fuldstændig ud af arbejdslivet og synes ikke længere, de behøver stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Og med de nye kontanthjælpsregler er det også

lige før, det ikke kan betale sig for en familiefar med fire børn at arbejde. De klarer sig tilsyneladende glimrende og er godt tilfredse med at sidde på en bænk i bycentret.

Børnene giftes væk

Men det virkelige kardinalpunkt er børnene. Vi har 470 fremmedsprogede børn i kommunen, og mange af dem bliver giftet bort med en fra hjemlandet, som så kommer herop og ikke kan tale et ord dansk. Ydermere bringer de så deres forældre, søskende, onkler og tanter hertil. De kommer som almindelige turister, men en dag er de tilmeldt folkekregistret og arbejdsløsheds-kassen, og så er der en mere, som belaster det sociale system. I 1978 havde vi 644 tyrkere, nu har vi 1440.

Frygter sammenstød

De forstår ikke, at vores system er beregnet på at afhjælpe en social situation og er ment som hjælp til selvhjælp. Situationen er ifølge Per Madsen blevet betydeligt forværret de senere år. Flygtningene har skarptrukket de forskellige holdninger til religionen Islam. Han taler om grupper af unge flygtninge, der optræder anderledes end de andre indvandrere. Han frygter 3 konfrontationer og ta-

ler ligefrem om en "Khomeinysering". De ortodokse muhammedanere er blevet mere synlige i gadebilledet, og med kvinderne især er det en ren jammer. – De bliver holdt under tøflen i middelalderlige tilstande og kommer slet ikke ud på arbejdsmarkedet, dels fordi de ikke kan dansk, dels fordi de ikke får lov til at få en uddannelse.

- Men hvad kan man så gøre?
- Fra politisk hold må man se i øjnene, at vi ikke kan blive ved med at lovgive, som om alle har en samme kulturbaggrund, siger Per Madsen.

Lederen af indvandrerkontoret, som har eksisteret i Ishøj siden 1975, Edith Tabassum vedgår, at det er svært for tilhængere af Islam at integrere sig, men også, at det er blevet sværere at være indvandrere i Danmark de sidste år. – Det skyldes ikke mindst flygtningene. Det gør indvandrerne utrygge, at der er kommet folk med en anden, ofte mere ortodoks holdning til muhammedanismen, og de to magtfaktorer kan risikere at ramle sammen.

De unge kræver ind

På social og sundhedsforvaltningen slås man med problemer på alle leder, men det er først de seneste år man er begyndt at se de mange indvandrere på bistandskontoret. – Tidligere var de indstillet på at klare sig selv og tog gerne de jobs, andre ikke ville have, siger souchef Ove Skjelmose. Men den yngre generation er begyndt at finde ud af, at det er nemmere at få bistandshjælp. Mange af dem har sat sig grundigt ind i, hvor meget de har 'ret' til i det sociale system, og de bruger det nok mere end den almindelige dansker.

Ove Skjelmose mener, at indvandrerne nu mere holder på deres egne normer og levevis, simpelt hen fordi de er blevet flere, og kommunen kan ikke klare ret mange flere, før de kommer til at dominere. Se bare på bytorvet – de står sammen i store klynger. De gør ingen fortræd, men de virker alligevel ved deres massive sammenstimlen provokerende på danskerne.

Af Gitte Just